

sammen. Man har også lovet, at skattetrykket vil være svagt faldende i årene fremover.

Siden den socialdemokratisk ledede regering trådte til i 1993, har det ikke skortet på nye ideer og på nye forslag, som kommunerne har skullet gennemføre. Det har som bekendt medført, at kommunerne og amterne i vidt omfang har været nødt til at sætte skatterne op for at kunne følge med regeringens løfter. Det har også betydet, at de lempelser, der blev lagt op til på indkomstbeskatningen ved skattereformen i 1993, ikke er blevet realiseret, da faldet i statsskatterne blot har betydet nye stigninger i andre skatter.

Som sagt bliver kommunerne stedse pålagt nye opgaver. Som eksempel kan jeg nævne forslaget – i øvrigt et godt forslag, som behandles senere her i eftermiddag – om undervisning af flygtninge- og indvandrerbørn. Forslaget er godt nok, men det er vigtigt at sikre, at også alle de her små forslag ikke undergraver kommunernes økonomi. Det er jo nemt at love en masse, når det sker for andres regning. Derfor må det sikres, at der følger penge med til de mange gode forslag, som regeringen ønsker gennemført.

Ventelisterne på sygehusene er et problem, som Det Konservative Folkeparti lægger megen vægt på skal løses. Derfor har vi også i forbindelse med finanslovforhandlingerne i flere år stillet krav om flere penge til sygehusene. Vi fik i 1995 i forbindelse med forliget dengang nedsat Sygehuskommissionen, og vi er da også tilfredse med, at regeringen nu vil tage nogle af de anbefalinger til sig, som kommissionen er kommet med, for penge alene på det her område gør det ikke, selv om der også skal flere til.

Vi ser også gerne, at amterne i øget omfang benytter sig af privathospitaler til afhjælpning af ventelisterne i det offentlige system.

For så vidt angår børnepasning, har kommunerne, som også Socialdemokratiets ordfører var inde på, i de senere år investeret ganske betydeligt i udbygning af antallet af institutionspladser. Vi må holde fast i, at det er en opgave, som kommunerne selv skal løse, og som vi fra Folketingets side ikke skal blande os i. Det eneste, vi skal, er, at vi via vores lovgivning skal sikre, at der gives kommunerne mulighed for at tilbyde borgerne mere fleksible ordninger. Det behøver ikke nødvendigvis at betyde flere penge.

Vi har også tillid til, at kommunerne selv kan løse opgaverne for vores ældre medborgere,

herunder sikre det nødvendige antal boliger for ældre og en god hjemmepleje.

Afslutningsvis vil jeg sige, at Det Konservative Folkeparti gerne deltager i forbedringer og øgede muligheder for at give borgerne frit valg til serviceydelser. Vores løsningsmodeller koster ikke altid penge, men det kræver til gengæld nytænkning. Regeringens løfter koster penge og indeholder kun i begrænset omfang nytænkning.

En ting skal dog ligge fast: Hvis kommunerne skal pålægges nye udgiftskrævende opgaver, skal der følge penge med. Den, der bestiller musikken, skal også betale regningen.

Og for så vidt angår det forslag til vedtagelse, som SF har fremsat, kan Det Konservative Folkeparti ikke stemme for det. Det er regeringens ansvar at gennemføre de kommunale forhandlinger, og vi vil ikke lægge bindinger på regeringen. Det er et spørgsmål, som vi tager endelig stilling til, når aftalen er indgået.

Villy Søvnald (SF):

Når forespørgslen om den kommunale økonomi i år påkalder sig meget stor interesse, er der vel to grunde til det.

Den ene grund er den overståede valgkamp, som gik på en deling af politikerne i to fløje: på den ene side en fløj, der gav løfter om skatlettelser skruet sådan sammen, at specielt forholdsvis velhavende fik forholdsvis stor gavn af dem, og på den anden side en fløj, der sagde, at den forbedrede økonomi skulle bruges dels til, at de, der ikke fik gavn af opsvinget, fik gavn af det, og dels til at udbygge servicen på en række centrale velfærdsområder. Derfor er det så indlysende, derfor er det så indlysende og ikke drilleri – det være også sagt til hr. Klaus Hækkerup – at forsøge at fastholde den hovedlinje, den modsætning, der går mellem to forskellige politiske tendenser i Danmark, som der også var ved folketingsvalget.

Den anden grund til, at diskussionen måske er mere interessant, end den somme tider har været, er, at vi står i en ganske alvorlig situation. Jeg savner måske lidt i nogle af ordførerindlæggene en forståelse af, hvor klemt en del kommuner er i øjeblikket. Vi kan se på de oversigter, vi får, at den kommunale likviditet er historisk lav. Jeg kan ikke huske, at man på noget tidspunkt, siden den borgerlige regering i 1982 lavede det store hug over for den kommunale økonomi, har været nede på så lav en likviditet. Det er den ene ting. Den anden ting